TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Pääoma tunnustaa köyhälistö-Venäjän

Amerikan kapitalismi on siis tunnustanut Neuvosto-Venäjän hallituksen kysymättä lupaa valtiodepartmentilta tai välittämättä valtiosihteeri Colbyn varotuksista ja valtiollisesta saivartelusta. Ryhmä Tyynenmeren rannikon kapitalisteja on allekirjottanut vuokrasopimuksen neuvostohallituksen kanssa, saaden syndikaatilleen konsessionin 60 vuoden ajaksi koillis-Siperian laajoilla alueilla vastapäätä Alaskaa. Sopimuksen mukaan syndikaatilla on oikeus harjottaa kalastusta alueen vesistöissä sekä yksinomainen oikeus kehittää öljy- ja kivihiiliteollisuutta. Syndikaatin johtaja, californialainen Washington D. Vanderlip, tulee toimimaan Neuvosto-Venäjän fiskaali-agenttina sopimuksen pohjalla, ostaen ja hankkien koneistoa ja teollisuustarpeita Yhdysvalloista, ja kaiken välityksen syndikaatin ja neuvosto-hallituksen välillä tulee tapahtua Ludvig Martensin viraston kautta. Sopimuksen mukaan on syndikaatti valtuutettu käyttämään yrityksiinsä pääomaa aina $500,000,000 (puoleen biljoonaan dollariin) asti. Syndikaatti saa myös käyttöoikeuden tsaarihallituksen ennen omistamaan satamaomaisuuteen Seattlessa.

Sopimus on kaikin puolin merkillinen, ennenkaikkea siinä suhteessa, että se on ilmaus uudesta suunnasta Venäjän köyhälistöhallitukseen suhtautumisessa. Se on konkreettinen todistus siitä, että pääoma alkaa olla vakuutettu neuvosto-hallituksen kukistumattomuudesta. Kolme vuotta on kansainvälinen pääoma ponnistellut kukistaakseen köyhälistön vallan asevoimin, mutta turhaan. Köyhälistö-Venäjää ympäröinyt pistinmuuri on murrettu kaikkialla, vain Krimin niemellä on kourallinen jäännöksiä toivottomassa seikkailussa. Kapitalismi on nyt pakotettu tunnustamaan köyhälistöhallituksen. Saadakseen konsessioneja Venäjällä sen täytyy nyt neuvotella köyhälistöhallituksen kanssa ja taipua sen ehtoihin.

Jo alun pitäen on neuvosto-hallituksen ulkopolitiikka kohdistunut kauppasopimusten ja teollisuus-konsessionien tarjoamiseen pääomalle. Nämä suunnitelmat on sillä ollut valmiiksi laadittuna ja niiden esittämisen tarkotuksessa on se pitänyt diplomaattisia lähettiläitään neuvotteluissa kapitalistisissa maissa, missä heitä on ymmärretty suvaita, kuten Englannissa ja Amerikassa. Mutta aina näihin aikoihin asti on tahdottu ylenkatsoa vihattujen bolsheviki-agenttien järkevimpiäkin esityksiä. Ainoastaan joidenkin pienempien maiden kapitalistit, kuten Norjan, ovat ymmärtäneet käyttää hyväkseen Neuvosto-Venäjän tarjoamia konsessioneja. Nyt on kuitenkin kapitalistisesti kehittyneimmän maan pääomaryhmä ottanut käänteentekevän askeleen. Sanomalehtiensä ja valtiollisten agenttiensa kaikesta tähänastisesta rääkymisestä huolimatta on pääoma ottanut askeleensa, ei jonkun yksilöllisen ryhmän päähänpistosta, vaan vakavan harkinnan kypsyneenä päätöksenä. Californialainen syndikaatti edustaa varmasti koko Yhdysvaltain suurpääomaa. Huvittava on havaita, että sanomalehdistö puhuu Martensin toimistosta näitä asioita koskevien uutisten yhteydessä jo paljon suuremmalla arvokkuudella kuin tähän asti.

Venäjällä on äärettömiä alueita täydelleen vielä koskemattomassa luonnontilassa. Niiden kehittäminen ja luonnonrikkauksien käyttäminen on pitkiksi ajoiksi mahdotonta Venäjän köyhälistölle, jolta puuttuu kaikkia välineitä. Hyödyttöminä joutuisivat niin ollen lepäämään suunnattomat luonnonrikkaudet, kuten esimerkiksi kaukaisessa ja asumattomassa koillis-Siperiassa. Koillis-Siperiassa ja Kamtshatkassa (joka uutisten mukaan on myös sisällytetty konsessioniin) on laajoja kivihiilikerroksia, rikkaita kultasuonia, öljynpitoisia maaaloja ja sen vesistöt ovat yhtä kalarikkaat kuin konsanaan Alaskan rannikkovedet. Yhdysvaltain kapitalisteille avautuu seudulla suuret mahdollisuudet ja juuri Tyynenmeren rannikolta on yhteys noiden seutujen kanssa edullisin.

Moni voinee arvella, eikö tällaisten konsessionien luovuttaminen pääomalle vahingoita köyhälistön asiaa Venäjällä ja uhkaa vallankumouksen saavutuksia. Siitä ei ole pelkoa. Pääoma saa raivausmahdollisuuksia köyhälistön omilla ehdoilla. Luonnonrikkauksien kehittäminen on välttämätöntä kaikelle edistykselle ja pääoma joutuu vain väliaikaisesti palvelemaan luonnon raivausta köyhälistön valvonnan alaisena. Tämän realipoliittisen näkökannan on Venäjän vallankumouksellinen köyhälistö omaksunut tilapäisenä välttämättömyytenä ylimenokautena, kunnes koko mailman köyhälistö on kypsynyt täydellisesti hallitsemaan tuotantoa ja jakoa, toisin sanoen, perustamaan riistosta vapaan yhteiskunnan.

MITEN VENÄJÄSTÄ VALEHDELLAAN

Porvarillinen sanomalehdistö jakoi viime viikolla kilvan kavalia uutisiaan Venäjän vastavallankumouksellisten nousuista. Venäjällä oli jos minkäkinlaisia kapinoita ja liikkeitä — mutta ne rajottuivat vain noiden sanomalehtimiespeukaloisten likaisiin aivokoppiin. Joku näistä suurista juoruämmistä on itsekin joutunut peruuttamaan niitä. Niinikään maailma levittää kaikenlaista moskaa Wrangelin menestymisestä ja siitä kuinka muka hänelle on tarjottu kompromissia koska Venäjällä on niin kova nälänhätä jne. Kaikkea tuota oksentaa jokainen kynänpyörittäjä mitättömän palkan edestä, joka maksetaan kapitalistisen riistäjien kukkarosta. Joskus aina kuin tuo uutisryöppy alkaa oikein tulvehtia kääntyy joku kysymyksellä Moskovaan ja tiedustaa asiaa. Niin nytkin. Muuan berliniläinen kirjeenvaihtaja on kysynyt näiden uutisten todenperäisyyttä Neuvosto-Venäjän viranomaisilta.

Tshitsherinin sähkösanoma vastaukseksi kysymyksiin kuuluu:

"Moskova. — Vastaukseksi teidän tiedusteluunne, koskien ulkomailla levitettyjä tietoja, että Neuvosto-Venäjällä muka vallitsisi nälänhätä ja kapinoita, sanon, että sellaiset tiedot ovat naurettavia, halveksittavia valheita, sellaisia, joita häväistysjuttujen laatijat levittävät synnyttääkseen hämmennystä ja siten estääkseen rauhan solmiamisen Neuvosto-Venäjän kanssa.

"Venäjän sisäinen tilanne on horjumaton. Kansan moraali on parempi kuin koskaan ennen. Tilapäiset tappiot länsirintamalla ovat vain terästäneet pyrkimystä varmentamaan Neuvosto-Venäjän asemaa.

"Etelä-Venäjän talonpoikien alettua osottaa taipumusta kannattaa neuvostohallitusta, on alotteenotto Wrangelin rintamalla siirtynyt meidän käsiimme.

"Wrangelin selkäpuolta ahdistaa pahasti meidän tuoreet voimamme. Omituinen tapaus oli sekin että Markaroff asettui meidän käytettäväksemme.

"Me emme halua mitään aselepoa taantumuksellisen, tsaarillisen kapinoitsijan Wrangelin kanssa. Punainen armeija tulee menettelemään hänen kanssaan hänen ansioittensa mukaan.

"Vaikkakin pitkäaikaisen kuivuuden tehdessä vahinkoa sadolle ovat huhut uhkaavasta nälänhädästä perättömiä. Talonpoikien kasvava alttius tuotteidensa luovuttamiseen ja tuotteiden kokoamisessa tapahtunut parannus tulevat korvaamaan kuivuuden aiheuttaman vajauksen.

"Meillä on enemmän kuin puolitoista kertaa enemmän viljaa varastossa kuin mitä meillä oli vuonna 1919.

Tshitsherin."

Toveri jokaiseen työläiskotiin!

HALLITUKSEN LAKKOTILASTOA

Työviraston tilastotoimisto on julkaissut vuoden 1919 lakoista raportin, josta ilmenee, että vaikka lakkojen lukumäärä viime vuonna oli pienempi kuin vuonna 1917, niin lakkoihin osaaottaneiden työläisten lukumäärä oli suurempi kuin koskaan ennen. Viime vuonna oli lakkojen lukumäärä Yhdysvalloissa 3,374 ja lakkoihin osaaottaneiden työläisten lukumäärä 4,112,507.

Tilastotoimiston kuukausijulkaisussa "Labor Review'ssa" annetaan numerotietoja lakkojen lukumäärästä viime kuuden vuoden aikana, vuodesta 1914 vuoteen 1919, ja niistä ilmenee, että vuonna 1914 oli 1,204 lakkoa; v. 1915 1,420; v. 1916 3,789; v. 1917 4,450; v. 1918 3,337 ja v. 1919 3,374.

Tilastotoimisto ei ole voinut saada kaikista lakoista tarkkoja tietoja osallisten lukumäärään nähden, mutta täydellisimmät numerot mitä on saatu kahdesta-kolmanneksesta lakkotapauksia, osottavat, että 432 lakossa v. 1914 oli 296,720 henkilöä; 873 lakossa v. 1915 504,281 henkilöä; 2,667 lakossa v. 1916 1,599,717 henkilöä; 2,325 lakossa v. 1917 1,227,254 henkilöä; 2,151 lakossa v. 1918 1,239,989 henkilöä ja 2,493 lakossa v. 1919 4,112,507 henkilöä.

Numerot viimeisiltä vuosilta ovat täydellisimmät. Huomattavana piirteenä niissä on, että lakkojen lukumäärä nousi tuntuvasti sodanaikana kuin myös lakkoihin osaaottaneiden työläisten lukumäärä, ja että vaikka lakkojen lukumäärä aleni "rauhan" vuonna 1918, suureni lakkoihin osaaottaneiden työläisjoukkojen lukumäärä enemmän kuin kolminkertaisesti. Tämä todistaa, että lakot saavat valtavamman merkityksen, käsittäen yhä suurempia joukkoja.

Raportissa sanotaan, että lakot kuluneen neljän vuoden aikana kestivät keskimäärin vähemmän kuin kuukauden ja että kolmessa tapauksessa neljästä lakkolaiset voittivat kokonaan tai osittain vaatimuksensa. Siis yksi kolmasosa lakoista hävittiin. Luonnollisesti työvirasto katsoo lakkolaisten voitoksi työläisten lakkojen muodossa ilmenneen kilpailun pysyä alati kohoavien elintarpeiden hintain hännillä.

LIIKEHTIMINEN ITALIASSA

"Työläisillä ei ole pienintäkään aihetta — heidän omalta kannaltaan katsoen — pysähtyä viimeksi voittamalleen etappipaikalle". Noin kirjoittaa H. Wägner Roomankirjeessään Ruotsiin "Aftonbladetissa" (7. 10. 20.), siis aikana, jolloin tuotantolaitoksien valtaus oli suurimmassa käynnissä.

Se etappi on, kuten muistetaan, Giolittin hallituksen konikauppa maltillisten työväenjohtajien kanssa, jonka kautta työväen puolesta luvattiin luopua tehtaitten valtauksesta ja tyytyä kontrolliin. Lahjuksiksi saisi työväki takautuvan palkanlisän, laskien heinäk. 15 p:stä, mutta ei palkkaa siltä ajalta, jonka ovat pitäneet tehtaita vallattuina.

On selvää, että porvarit ovat ymmällä. "Oikeastaan on vaikea käsittää, kuinka Giolitti pohjaltaan ajattelee asian", sanoo Wägner. "Tuskin voisi uskoa, että hän on noin mullistanut kaikki ja pannut valtion auktoriteetin ylösalasin vain ostaakseen parin viikon rauhan . Mutta siltä melkein näyttää". Jos hän luuli voivansa lahjoa kumouksellisia, oli se pettävä harha. Eikä sitä voi niin kokeneelta politiikolta odottaa. "Mutta siinä tapauksessa on hänen taktiikkansa sellaisen tilanteen ilmaus, että vain peräytyminen oli mahdollinen. Ja silloin ovat myös asiat, kuten eräs tunnettu politiikko äskettäin lausui, sillä kannalla että vain ihme voi torjua vallankumouksen".

"Avanti" julistaakin sitä joka päivä . Tehty sopimus on vain lyhyt aselepo. Sen mukaanhan tehtailijat saisivat paistin ja työväki vain tuoksun. Älköötkö uskotelko itselleen ne, jotka nyt saivat työväen sopimukseen, että joukot pysähtyvät siihen . Työväki tulee toimeenpanemaan oman valtansa.

Eikä työväki sitä paitsi ole vielä jättänytkään metallitehtaita. Siitä äänestetään. Ja muiden alojen työväki valtailee nyt omiaan. Syysk. 23 p. vallattiin Neapelissa varvit ja tekat. Sisiliassa otettiin samana päivänä suurtilat. Trapanin maakunnassa on 100,000 miestä maatyöväenliiton johdolla ottanut maat haltuunsa ja julistanut valtauksen pysyväksi. Maa jaetaan osuuskunnille niiden pääluvun mukaan.

"Voi siis sanoa, että vallankumous on täydessä käynnissä Italiassa", sanoo porvarillinen kertoja. Taloja vallataan. Roomaan laitapuolilla vedetään punalippuja siten otettujen huvilain katolle. Vuokratalojen isännät pannaan pois "viralta". "Tämä on inhimillistä ja hyvin selitettävissä, sillä monet ovat yrittäneet kiertää ,vuokralakia, joka on anlaira, ja ovat keinotelleet asunnoilla".

"Yleensä leviää tämä valtausliike — aivan luonnollisesti, kun ei kukaan, kaikkein vähimmin hallitus, ajattele suojella omistusoikeutta periaatteessa." (Huom. että tämä on kaikki porvarin kirjottamaa!) "On selvää että maaperä on valmiimpi kuin koskaan ennen proletariaatin vallan toimeenpanolle. Tässä maassa, jossa kynäveitsenkin kantaminen on kielletty, ovat työläiset varsin laajalti aseistetut. Eivätkä epäröi aseitaan näyttää. Turinissa, jossa poliisi on yrittänyt ylläpitää järjestystä, on sitä ammuttu kuularuiskuilla, ja yleensä jahdataan karabiniäärejä ja upseereja."

"Onko sitten ihmeellistä, että liiran kurssi alenee ja pörssin arvot laskevat". Hra Wägner arvelee työväen kyllä yrittävän vallanottoa, mutta lohduttelee lukijoitaan sillä, että työväenvalta joutuu suuriin vaikeuksiin leipäkysymyksessä. Mutta sopiipa kysyä, paljonko sellainen lohdutus hänen edelläolevan kuvauksensa valossa merkitsee. Ne vaikeudet ovat työväen omia vaikeuksia. Ja se tietää sellaisia tulevan. On tottunut niihin. Sitäpaitsi on Italia kasvitarhamaana itsensä hyvin elättävä.

— Tänään käy maailma vallankumousta. On olemassa kaksi suurta yhteiskunnallista voimaa — vallankumouksellinen ja vastavallankumouksellinen. Jokainen meistä lukeutuu jompaan kumpaan puolueeseen. Ei ole paikallaan tehdä hienoja teoreettisia arvosteluja. Eroavaisuudet ovat leveitä ja jyrkkiä. Kummalla puolella olemme? Vallankumouksellisten puolella vaiko vastavallankumouksellisten? Olemmeko vanhan maailman puolella vai uuden maailman?

En tarkota etteikö olisi eroavaisuuksia persoonallisissa mielipiteissä — kaukana siitä. Mutta minä tarkotan, että jokaisen miehen täytyy valita kummalle puolelle hän kuuluu. Tässä on taistelu. Se ahdistaa maailmaa. Jos me kuulumme maailmalle — jos me olemme maailman kansalaisia — pitää meidän tutkia tuota taistelua, ymmärtää sitä ja ottaa siihen osaa puolella tai toisella. — Barbusse.

— Filosoofit ovat vain eri tavoin *selittäneet* mailmaa, mutta se on *muutettava*. — Marx (1845).

Venäjän vallankumouksen muistojuhlaa viettämään

Karjalan työkommunia avustamaan!

Julistus S. S. Järjestön jäsenille ja s. s. osastoille.

Venäjän suuri vallankumous elää!

Neuvosto-Venäjä on edelleenkin pystyssä ja entistään voimakkaampana! Kaiken maailman lahtarit ja vastavallankumokselliset eivät ole onnistuneet hyökkäyksissään ja juonitteluissaan. Venäjän vallankumous on mitä ihailtavimmalla tavalla kestänyt kaikki hyökkäykset KOLME PITKÄÄ VUOTTA.

Neuvosto-Venäjän vallankumouksen muistopäivä on marraskuun 7 päivänä. Vallankumouksen muistopäivä, jota kaikkien maiden vallankumouksselliset työläiset juhlien viettävät.

Ottakaamme mekin osaa juhlimiseen. Järjestäkäämme jokaisessa osastossa juhlamme parhaimmalla tavalla. Tehkäämme silloin selvää laajoille joukoille Venäjän vallankumouksen koko maailmaa järkyttävästä merkityksestä ja sen saavuttamista loistavista voitoista. Sillä me parhaimmalla tavalla osotamme hartaimman kunnioituksemme sille suurelle ja jalolle työlle, jota Venäjän toverit ovat mitä ahtaimmissa oloissa suorittaneet Venäjän ja koko maailman työläisten hyväksi. Se muodostuu samalla elähyttäväksi voimaksi työssämme täällä.

Tällä kertaa voimme tehdä enemmänkin kuin vain juhlia. Meillä on tilaisuus ottaa käytännöllisestikin osaa suureen Venäjän vallankumouksen työhön. Kuten muistetaan, julisti Neuvosto-Venäjän Karjalan itsehallinnolliseksi Työ-Kommuniksi viime kesänä ja määräsi sen toimeenpanevan voiman johtajaksi toveri Edvard Gyllingin. Toverimme Karjalassa ovat koko viime kesän mitä vaikeimmissa oloissa rakentaneet uutta yhteiskuntaa. Heillä on ollut tässä valkolahtarien ryöstämässä, raatelemassa ja tallaamassa maassa mitä suurimmat vastukset voitettavanaan, järjestäessään tuotantoa, rakentaessaan kulkuteitä, perustaessaan kouluja, lasten tarhoja, lasten seimiä j. n. e. Mutta he ovat urheasti työskennelleet valkoisten sissijoukkojen tavantakaa heitä ahdistaessa. Heillä on suuri ja vaikea työ tehtävänään, heidän voimilleen ylivoimainen työ.

Tässä työssään he tarvitsevat apua. He selittävät avunpyynnössään, että vähäisinkin apu on tervetullut ja mitä suurimerkityksellisin. He selittävät myös järjestäneensä Ruotsin toverien avustuksella tien, mitä kautta voidaan avustuksemme lähettää heille nopeasti ja turvallisesti. He vetoavat meihin, selittämällä, että me osana maailman vallankumouksellisesta joukosta, olemme velvolliset tekemään voitavamme heidän vallankumouksellisen työnsä onnistumiseksi. He päättävät avustuspyyntönsä kehottamalla, että näyttäkäämme teoillakin olevamme Venäjän ja Karjalan vallankumouksellisen työn takana.

Tätä vetoomusta ja avunpyyntöä emme voi sivuuttaa, vaan on meidän otettava se huomioomme, jos haluamme säilyttää itsekunnioituksemme. Meistä jokainen sanomalehtiä seurannut tietää, että toverimme Karjalassa ovat avun tarpeessa. Samoin sen, että he suorittavat Karjalassa Neuvosto Venäjän vallankumouksen suurta työtä. Tällaisestako me kieltäytyisimme! Sellainen ei voi tulla kysymykseenkään.

Tämän vuoksi asiaa perinpohjin harkittuamme, päätimme kääntyä järjestömme jäsenten ja s. s.-osastojen puoleen tällä julistuksella ja kehottaa jokaista jäsentä ja osastoa antamaan avustustaan Karjalan Työ-Kommunille. Sen me voimme tehdä edellämainittujen Venäjän vallankumousjuhlien kautta. Järjestäessämme näitä Neuvosto-Venäjän vallankumouksen vuosipäivän muistojuhlia, voimme ne samalla järjestää AVUSTUSJUHLIKSI Karjalan Työ-Kommunille. Juhlissa voidaan sisäänpääsymaksujen lisäksi kerätä kolehti ja kaikki juhlien kautta kertyneet varat tilittää järjestömme keskusvirastoon, josta ne lähetetään heti Karjalan Työ-Kommunille. Näiden lisäksi voivat yksityiset toverit lähettää lahjoituksiaan suoraan keskusvirastoon.

Jos ajan lyhyyden vuoksi eivät kaikki osastot voi juhlia pitää marraskuun 6 tai 7 päivänä, niin järjestettäköön ne joksikin muuksi päiväksi marraskuun aikana, vaikkapa "Kiitospäiväksi", joka on marraskuun 25 päivänä . Pääasia on se, että juhlat tulee pidetyksi marraskuun aikana ja niistä kertyneet varat tilitettyä marraskuun viimeiseen päivään mennessä. Tilitys niistä julaistaan heti sen jälkeen. Kaikki varat on lähetettävä osotteella: Finnish Socialist Federation, 220 So. Ashland Blvd., Chicago, Ill.

Jokainen s. s. osasto ja jokainen vallankumouksellinen toveri juhlimaan ja avustamaan

Karjalan Työ-Kommunia!

Toverillisesti,

S. S. JÄRJESTÖN TOIMEENPANEVA KOMITEA.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

KAPITALISTINEN MAILMA JA K. I:LE

III:n Internationalen II:sen Kongressin manifesti.

(Olemme jo julasseet useita eri päätöksiä, joita Kolmannen Internationalen kongressi teki. Tarkotuksemme kun on yksinomaan ollut se, että kysymys tulisi mahdollisimman selväksi, huolimatta siitä mikä mielipide on Kolmannen Internationalen suhteen. Nyt olemme saaneet kongressin julkaseman manifestin. Ja kun tämäkin on omiaan luomaan valoa tähän eri maissa kiistanalaisena olevaan Internationale-kysymykseen, niin julkasemme sen muutamilla palstoilla. Huolimatta niistä eriävistä mielipiteistä, mitä mahdollisesti on olemassa manifestissa esitettyjen seikkojen johdosta, pääasiahan on, että tiedämme kuinka Kolmas Internationale käsittää asioita, olkoon meidän käsityksemme mikä hyvänsä.)

Kommunistinen Internationale kokoontui, 35 maan edustajien osaa ottaessa toiseen kongressiinsa Pietariin heinäk. 17 p. ja jatkoi istuntojaan Moskovassa heinäk. 23 p:stä elok. 7 p. saakka. Se selvitti itselleen kansainvälisen aseman, heitti katsauksen kuljettuun tiehen ja vahvisti tulevat taistelutavat.

Aatteellisesti lujaan liittyneenä, vakuutettuna tehtävänsä tärkeydestä ja menettelytapojensa tehoisuudesta kääntyy Kommunistinen Internationale koko mailman työmiesten ja työläisnaisten puoleen seuraavalla julistuksella:

I. Kansainväliset suhteet Versaillesin jälkeen.

Koko mailman porvaristo ajattelee murheellisena menneitä päiviä. Kaikkien ulko- ja sisäpoliittisten suhteitten perusteet ovat mullistetut tai järkytetyt. "Huomispäivä" näkyy mustana uhkana riistäjämailman yllä. Imperialistinen sota tuhosi perin pohjin vanhan liittojen ja keskenäisten vakuuksien järjestelmän, joka oli kansainvälisen tasapainopolitiikan ja aseistetun rauhan perustana. Versaillesin rauha ei luonut mitään uutta tasapainoa tilalle.

Ehsinnä täytyi Venäjän, sitten Itävalta-Unkarin ja Saksan välistyä toimivain henkilöiden asemasta mailmannäyttämöllä. Mitä mahtavimmat maat, jotka olivat ensimmäisillä sijoilla mailmanjaon järjestelmässä, joutuivat nyt itse varaiden ja rosvojen saaliiksi. Voittoisan ententeimperialismin eteen aukeni uusi, katseenkantamaton siirtomaariiston alue, joka alkaa heti Reinin takaa ja käsittää koko Keski- ja Itä-Europan sekä ulottuu edelleen Tyyneen Mereen asti. Voiko nyt Kongo tai Syria, Egypti tai Meksiko kestää vertausta Venäjän vilja-aavikoiden, metsien ja vuorten sekä Saksan ammattitaitoisen työvoiman kanssa? Voittajien uusi siirtomaaohjelma oli itsestään selvä: on kukistettava Venäjän työväentasavalta, rosvottava Venäjän raaka-aineet, pakotettava Saksan työväki ja Saksan hiili niitä muokkaamaan, käytettävä Saksan aseistettua liikemiestä pomona — saadakseen käsiinsä valmiit tuotteet ja niiden mukana liikevoiton. "Europan" järjestämisohjelma, jonka Saksan imperialismi sotilaallisten voittojensa päivinä esitti, on siirtynyt sen seuraajalle — voittoisalle ententelle. Kun ententen hallitsevat miehet panevat Saksan Valtakunnan voitetut ryövärit syytettyjen penkille, ovat nämä itse asiassa samanlaisten rikollisten oikeuden edessä.

Mutta voittajienkin leirissä on voitetuita. Kiihko-isänmaallisuutensa ja voittojensa päihdyttämänä, jotka se on toisille tapellut, tuntee Ranskan porvaristo olevansa Europan voittaja. Mutta asiallisesti ei Ranska ole koskaan olemisensa alusta asti ollut niin orjallisessa riippuvaisuudessa kuin nyt voimakkaammista valloista (Englannista ja Pohjois-Amerikasta). Ranska sanelee Belgialle määrätyn taloudellisen ja sotilaallisen ohjelman, muuttaa heikomman liittolaisen alistetuksi maakunnaksi, mutta Englantiin nähden on Ranska itse Belgian asemassa, vain hieman suuremmassa mittakaavassa.

Englannin imperialistit sallivat ajoin ranskalaisten koronkiskurien hoidella asioitaan niille osotetuissa rajoissa Europan mantereella. Siten ne keinotekoisesti kääntävät Europan ja itsensä Englannin työväen suurimman suuttumuksen kohdistumaan itsestään Ranskaan. Verensä vuodattaneen ja tuhotun Ranskan valta esiintyy pettävässä, miltei naurettavassa valossa, mikä päivä päivältä yhä enemmän selvenee Ranskan sosialipatrioottien aivoissakin.

Vielä enemmän lysähti Italian mailmanmerkitys. Ilman kivihiiltä, ilman raaka-aineita, sodan kautta tykkänään saatettuna pois sisäisestä tasapainostaan on Italian porvaristo, kaikesta pahasta tahdostaan huolimatta, kykenemätön panemaan täysin käytäntöön varkaus- ja väkivaltaoikeuksiaan edes Englannin sille osottamissa nurkkasiirtomaissa.

Japani, feodalistisesti verhottujen kapitalistien ristiriitain repelemänä on syvän vallankumouksellisen kriisin edessä, joka jo nyt, huolimatta mitä mukavimmista kansainvälisistä olosuhteista, tekee tyhjäksi sen imperialistiset yritykset.

Jää jäljelle siis vain kaksi todellista mailmanvaltaa, Isobritannia ja Yhdysvallat.

Englannin imperialismi pääsi asiallisesta kilpakosijastaan, tsaarismista, kohosi korkeimmilleen. Alaistensa kansojen kautta vallitsee se mantereita. Pitäen kätensä alla Suomea, Viroa ja Latviaa, riistää se Ruotsilta ja Norjalta niiden itsenäisyyden viimeiset rippeet ja muuttaa Itämeren isobritannialaiseksi sisävedeksi. Mikään ei nouse sitä vastaan Pohjanmerellä. Kapmaan, Egyptin, Intian, Persian ja Afganistanin kautta tekee se Intian valtameren omakseen. Valtameriä vallitsemalla hallitsee se mantereita. Mutta sen mailmanhallitsijan osaa rajottaa Amerika ja Venäjän Neuvostotasavalta.

Mailmansota irrotti Yhdysvallat lopullisesti mantereisesta vanhoillisuudestaan. Sen kansallisen pääoman ratkaisevan siiven ohjelma "Amerika amerikkalaisille" (Monroe-oppi) vaihtui imperialismin ohjelmaksi: "Koko mailma amerikkalaisille". Sodan kauppa-, teollisuus- ja pörssiverotuksesta, puolueettomasta voitonteosta europpalaisen veren kustannuksella siirtyi Amerikka sodan osanottajaksi, suoritti ratkaisevan osan Saksan voittamisessa ja kurotti kätensä kaikkiin Europan ja mailman politiikan kysymyksiin.

"Kansain Liiton" lipulla yrittivät Yhdysvallat laajentaa suurten erihelmoisten kansanjoukkojen federatiivisia hallituskokemuksiaan toiselle puolen valtameren, valjastaakseen kultaisten voittovaunujensa eteen Europan ja muittenkin maanosain kansat sekä alistaakseen ne Washingtonin hallituksen alaisiksi. Siitä Kansainliitosta oli tuleva mailmanmonopolifirma "Jänkki ja k:ni".

Yhdysvaltain presidentti, tämä sisällyksettömien fraasien suuri professori, astui alas Sinain vuorelta Europpaa valloittamaan käsissään 14 pykäläänsä. Pörssiherrat, ministerit, porvariston liikemiehet eivät hetkeksikään erehtyneet tämän uuden ilmestyksen laatuun nähden. Sitävastoin jontuivat Europan "sosialistit" kautkylaisine harppuineen uskonnollisen haltioitumisen tilaan ja hyppäsivät kuin kuningas David Wilsonin pyhän liitonarkin ympärillä.

Käytännöllisiin kysymyksiin jouduttaessa selvisi amerikkalaiselle apostolille, että dollarin korkeasta kurssista huolimatta kuuluu ensi paikka kaikilla kansoja yhdistävillä ja eroittavilla meriteillä kuten ennenkin Isobritannialle, jolla on voimakkaampi laivasto, pitemmät kaapelit ja vanha kokemus mailmanrosvouksessa. Sitäpaitsi kohtasi Wilson tiellään Neuvostotasavallan ja kommunismin. Amerikkalainen Messias sanoutui loukaantuneensa irti Kansain Liitosta, josta tuli yksi Englannin diplomaattisia kanslioita, sekä käänsi Europalle selkänsä.

Oli kuitenkin lapsellinen se luulo, että Englannin ensi yritykseltä taksin lyömä Amerikan imperialismi sukeutuisi Monroe-opin kuoreen. Ei. Yhdysvallat, jotka yhä väkivaltaisemmin jatkavat Amerikan mantereen valtaansa alistamista, jotka muuttavat Keski- ja Etelä-Amerikan maat siirtomaikseen, tarkoittavat kummankin valtapuolueen, demokraattien ja republikaanien, kautta luoda Englannin Kansainliiton vastapaioksi omat liittonsa, sellaisen, jossa Pohjois-Amerikka olisi mailmankeskuksena. Oikeasta päästä alkaakseen aikovat ne rakentaa sotalaivastonsa 3—5 kertaa mahtavammaksi kuin Englannin. Silloin astuu imperialistisen Englannin eteen kysymys: ollako vaiko ei? Rinnan näiden jättiläisten hurjan laivastokilpailun kanssa käy niiden yhtä hurjaa taistelu petroolista.

Ranska, joka oli luullut saavansa esittää Englannin ja Yhdysvaltain välisen rauhantuomarin osaa, havaitsi joutuneensa toisen luokan kiertolaisena Isobritannian tähtisikermään ja tuntee Kansojen Liiton raskaaksi kahleeksi sekä hakee helpotusta lietsomalla Englannin ja Pohjois-Amerikan vastakohtaan.

Niin ovat valtavat voimat liikkeellä valmistamassa uutta mailmansotaa. Sodassa esitetty pienten kansojen vapautusohjelma vei täydelliseen, niin voittoisien kuin voitettujen Balkankansojen tuhoamiseen ja orjuutukseen sekä Europan suuren osan balkanisoimiseen. Imperialistiset edut panivat voittajat erottamaan erinäisiä pieniä kansallisvaltioita pirstomainsa suurvaltain yhteydestä. Tässä ei ole kaukaistakaan hajua n. s. kansallisuusperiaatteesta: imperialismihan on itsensä suurvaltainkin